

forslaget, måske senere i debatten, så det kom frem på tryk.

Første næstformand (Ole Løvig Simonsen): Der er nu fremsat følgende forslag til vedtagelse: (Se ovenfor). Også dette forslag indgår her efter i forhandlingen.

(Kort bemærkning).

Ministeren for udviklingsbistand (Jan Trøjborg):

Det er måske usædvanligt at tage ordet på dette tidspunkt, men jeg synes for Folketingets videre debat om det forslag til vedtagelse, som hr. Jann Sjursen netop har fremsat, at jeg vil give et par oplysninger.

Jeg synes, at det i hovedtræk er et glimrende forslag til vedtagelse, som hr. Jann Sjursen har fremsat, og jeg er glad for den opbakning, der er til regeringens strategi i forslaget. Jeg vil imidlertid gerne give et par enkelte oplysninger om den pind, der hedder eftergivelse af Danmarks bilaterale gæld.

For det første har Danmark ydet over 6 mia. kr. til eftergivelse af udviklingslandenes gæld. Heraf er 4,4 mia. kr. eftergivelse af statslån, 558 mio. kr. eftergivelse af eksportkreditter, 815 mio. kr. er givet som bidrag til programsamarbejdslandenes betjening af deres gæld til udviklingsbankerne, 455 mio. kr. til finansiering af HIPC-initiativet, og endelig har Finansudvalget godkendt et nyt bidrag på 150 mio. kr. til HIPC.

Hvad er det så, vi er uenige om? Jo, vi er uenige om, hvorvidt Danmark skal yde 100 pct. eftergivelse af statslån i forbindelse med HIPC-initiativet. Men hvor meget beløber det sig til? Ja, det beløber sig til noget, der svarer til ca. 10 kr. pr. dansker, 50 mio. kr.

Hvorfor er vi så principielt uenige på dette punkt? Vi er uenige, fordi vi mener, at det vil være forkert at slette en eksportkreditrelateret gæld 100 pct. Det vil fratage landene ansvar for selv at bidrage til en løsning og virke uretfærdigt på lande, der har været mere tilbageholdende med at gældsætte sig.

At G7-landene har erklæret, at de vil give 100 pct. gældsreduktion, synes jeg ikke er noget argument. For i modsætning til de fleste G7-lande så har Danmark bidraget på to fronter:

For det første: Vi har konkret lettet gælden over mange år, og vi har konkret bidraget til HIPC-initiativet. Og hvem mangler? Amerikanerne mangler stadig væk at give deres bidrag, for at projektet kan blive til noget.

For det andet: Hvor skal pengene tages fra? Jeg hørte godt bemærkningen i vedtagelsesforslaget, men uanset hvad, så ved vi godt, at realiteterne er, at det ender med, at pengene skal tages inden for ulandsrammen.

Hvad er det Danmark gør i modsætning til andre lande, der slår sig vældigt op på at ville eftergive 100 pct.? Vi giver en massiv udviklingsbistand. En ting er at lette gælden, det er udmærket, men hvis det ikke følges op af konkrete investeringer i udviklingsmulighederne for udviklingslandene, så nytter det ikke noget.

Derfor er det forslag, der er fremsat, lidt at fodre hunden med sin egen hale, og jeg synes, det er vigtigt at få præciseret, hvilken sammenhæng det skal ses i. Det skal ses i en sammenhæng, hvor vi diskuterer disse 50 mio. kr. Det er også en god, principiel diskussion, men i forhold til Danmarks gældslettelse på mange milliarder kroner til de fattigste lande. Danmark er også i dette tilfælde, når det gælder gældslettelse til de fattige lande, i front. Vi har den gule førertrøje på.

Første næstformand (Ole Løvig Simonsen): Jeg har to korte bemærkninger. Først fru Margrete Auken og så hr. Jann Sjursen.

(Kort bemærkning).

Margrete Auken (SF):

Da vi her til morgen drøftede de forskellige vedtagelsesforslag i SF's gruppe, var vi fuldt opmærksomme på den fantastiske indsats, Danmark har gjort. Det var selvfølgelig en af grundene til, at vi havde ønsket, at vi havde haft et forhandlingsforløb, hvor det havde været muligt at få samarbejdet tingene.

Men når det ikke var tilfældet, så vil vi altså godt stadig væk slå fast, at der er urimeligheder i, at man bliver ved med at ligne sådan en principiel skolemester, når der skal snakkes gældslettelse. Det er meget ofte nogle andre, der kommer til at betale, end dem, der har fået pengene. Og det er det også i det her tilfælde.

Derfor ville vi gerne have det med alligevel, når det blev til to forskellige vedtagelsesforslag, og derudover vil vi jo præcist have understreget, at det ikke skal være fodringen med hundens egen hale. Det kan godt være, at ministeren siger, at hans afmagt rækker så langt, at man ikke kan sikre sig andet, end at det bliver på den måde. Men vi mener altså, at man bør kunne se striks på hinanden og sige, at det skal altså være nye penge, der skal til til den sag.